

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "K.(...)" w G. przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlanemu "P.(...)" Spółce z o.o. w D. z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. K. o zapłatę, po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 października 2005 r., zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 13 stycznia 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 13 października 2004 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 sierpnia 2003 r. w sposób określony w pkt 1 tego wyroku, w pozostałym zakresie oddalił apelację pozwanego (pkt 2) i w pkt 3 odrzucił apelację powódki, tj. Spółdzielni Mieszkaniowej w G. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił kasację wniesioną przez powódkę od tego wyroku w części dotyczącej postanowienia zawartego w jego pkt 3, uznał bowiem że na postanowienie to kasacja nie przysługuje.

Wymienione postanowienie powódka zaskarżyła zażaleniem. Zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 392, 398¹⁸ § 2 oraz art. 133 § 2 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie dalszego biegu, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut zażalenia, że mimo iż w kasacji powódka wskazała nowy adres dla doręczeń, pisma sądowe były doręczane na dawny adres, świadczy niewątpliwie o uchybieniu Sądu Apelacyjnego (art. 133 § 2 k.p.c.). Uchybienie to pozostaje jednakże bez wpływu na kwestionowaną w zażaleniu zasadność zaskarżonego postanowienia.

Formą orzeczenia, dla którego kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje formy wyroku lub nakazu zapłaty, jest postanowienie (art. 354 k.p.c.). Właściwą formą orzeczenia o odrzuceniu apelacji jest zatem forma postanowienia. Jednakże okoliczność, że orzeczenie takie zostało zamieszczone w wyroku nie odbiera mu charakteru postanowienia.

Stosownie do art. 392 k.p.c. obowiązującego przed zmianą dokonaną ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), mającego zastosowanie w rozpatrywanym przypadku na podstawie art. 3 tej ustawy, kasacja przysługuje jedynie od wydanego przez sąd drugiej instancji wyroku oraz postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Kasacja nie przysługuje zatem od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia o odrzuceniu apelacji.

Według uchwały połączonych Izb: Izby Cywilnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1972 r., III CZP 27/71 (OSNCP 1973, nr 1, poz. 1) w razie odrzucenia pozwu wyrokiem środek odwoławczy podlega rozpoznaniu jako zażalenie również wtedy, gdy skarżący nazwał go rewizją; nie może być jednak odrzucony z powodu niezachowania terminu przewidzianego w art. 394 § 2 k.p.c. Uchwała ta – jako zasada prawna – nie wiąże jednak Sądu Najwyższego przy ocenie zasadności zaskarżonego zażalenia, do której mają zastosowanie przepisy późniejsze, odmiennie regulujące zaskarzanie orzeczeń sądowych. Pogląd wyrażony w tej uchwale nie nadaje się też do odpowiedniego wykorzystania przy ocenie zasadności zaskarżonego postanowienia ze względu na odmienny od rewizji i zażalenia w dawnym ujęciu, charakter kasacji i zażalenia do Sądu Najwyższego.

Według art. 393² i 393¹⁸ § 3 w zw. z art. 393² k.p.c., obowiązujących przed zmianą dokonaną ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r., kasacja i zażalenie do Sądu Najwyższego mogą być sporządzone jedynie przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym (§ 1), przez inną, wymienioną w tym przepisie, osobę wykonującą zawód prawniczy albo mającą wykształcenie prawnicze (§ 2), a w sprawach własności przemysłowej przez rzeczownika patentowego (§ 3). Od profesjonalnego prawnika należy

zaś oczekiwać, że znane mu są podstawowe zasady systemu zaskarżania orzeczeń sądowych w postępowaniu cywilnym, w tym, że od postanowienia sądu drugiej instancji niebędącego postanowieniem w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie kasacja nie przysługuje, niezależnie od tego, czy wydane ono zostało w formie odrębnego postanowienia, czy też postanowienie w tym przedmiocie zamieszczone zostało w wyroku. W razie złożenia przez profesjonalnego prawnika kasacji, zamiast zażalenia, nie można też uznać tego za mylne oznaczenie pisma procesowego, pozwalające na nadanie mu biegu i rozpoznanie w trybie właściwym (art. 130 § 1 k.p.c.). Zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CZ 110/00 (OSNC 2001, nr 7-8, poz. 105).

Z przytoczonych względów zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. postanowił jak w sentencji.